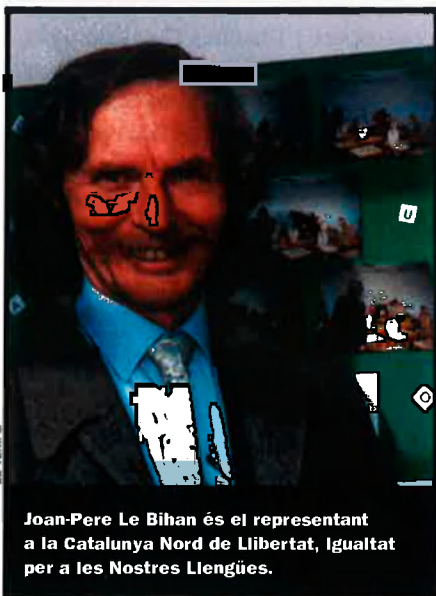

“No podran **eliminar** les llengües de França”

Joan-Pere Le Bihan fa balanç de l'enquesta que la coordinadora Llibertat, Igualtat per a les Nostres Llengües va fer als candidats a la presidència perquè es pronunciessin per les llengües regionals.

Joan-Pere Le Bihan és el representant a la Catalunya Nord de Llibertat, Igualtat per a les Nostres Llengües.

Joan-Pere Le Bihan és el director general de La Bressola i el representant a la Catalunya Nord de la coordinadora Llibertat, Igualtat per a les Nostres Llengües, que aplega entitats culturals i educatives per la defensa i promoció de les llengües dites regionals o minoritàries de l'estat francès. Aquesta coordinadora ha demanat a tots els candidats a la presidència de la República Francesa –tret dels d'extrema dreta– que responguin “sí” o “no” a quatre qüestions: la modificació de l'article 2 de la Constitució; el reconeixement constitucional de les llengües regionals; un estatut legal que en garanteixi els drets en la vida pública, l'ensenyament i els mitjans de comunicació, i la ratificació de la Carta europea de les llengües regionals o minoritàries. Deu dels catorze candidats interrogats han contestat positivament, entre ells Jacques Chirac i Lionel Jospin. Tots dos es declaren partidaris de defensar la diversitat lingüística a França, tot i que el president sortint ha matisat que vol que es conservi el marc legal per fer-ho, mentre que el primer ministre aposta per modificar la Carta Magna.

—Quina valoració fa dels resultats?

—Ha estat una sorpresa feliç. Això demostra que d'una manera o altra s'està avançant en el camí europeu per al reconeixement de les llengües. França no pot ser el darrer estat de la comunitat europea que no reconegui drets lingüístics.

—Com explica aquesta evolució?

—Crec que són cada vegada més nombrosos els polítics francesos que s'adonen que no es pot reivindicar a àmbit internacional l'excepció de la cultura francesa per lluitar contra l'hegemonia de la cultura anglosaxo-

na i nord-americana; ni tampoc no poden eliminar les llengües i cultures seculars de l'estat francès, com ara el català, el bretó o el basc. Aquesta posició és inaguantable.

—Chirac i Jospin diuen que són favorables a les llengües regionals però amb matisos. Com analitza les diferències?

—El que realment és important és que els dos candidats principals mostren una sensibilitat que va cap a un reconeixement més o menys implícit de les nostres llengües. Evidentment, cal tenir en compte que cada candidat té els seus condicionants, amb jacobins i girondins en el si dels seus partits. Han d'intentar crear majories i això els obliga a unes declaracions més prudentes, però crec que tot dos són conscients que no podran mantenir gaire temps més l'aïllament francès pel que fa al tema de les llengües.

—Però no creu que hi ha una certa demagògia dels candidats en declarar-se favorables a la defensa de les llengües regionals en plena campanya electoral?

—He visitat les pàgines web del Gran Orient de França, que és contrari a la defensa de les llengües minoritzades i no minoritàries. També van fer preguntes als candidats sobre aquest tema i vaig comprovar que les respostes que els candidats van fer al Gran Orient anaven en la mateixa direcció que les que ens van donar a nosaltres. És a dir, que no tenen un doble llenguatge.

—Que Jean-Pierre Chevènement fos un dels dos candidats que no us van contestar no ha estat una gran sorpresa?

—No gaire, no. En canvi sí que ho ha estat que contestés al Gran Orient.

Pere Codonyan